

Tunadalskyrkan 160228
Kampen mot ondskan
1 Kung 18: 20-39

Tänk om det fanns en personligt utformad mätare som vi kunde ha med oss, som varnade för om vi är på väg i in gott eller ont, som kunde visa rätt om det val vi tänker göra leder fel eller grönt om det är så att det blir rätt och leder oss vidare på ett bra sätt.

Men så enkelt har vi det inte, utan vi lever i en värld där så mycket händer omkring oss och vi blir indragna i på många olika sätt, ibland utifrån vårt eget beslut, ibland genom andras beslut. Och då är utmaningen vad vi gör av det.

Det finns en klassisk bild av detta, du har säkert hört den förut: En indian sade till sin son: I alla människor bor två vargar som slåss. Den ene är ond, det är ilska, fruktan, missunnsamhet, sorg, arrogans, självömkan, lögn, överlägsenhet och egoism. Den andra är god. Det är glädje, fred, kärlek, hopp, lugn, ödmjukhet, välvilja, sanning och tillit. Vilken varg vinner frågade barnet? Den du matar, svarade pappan.

Det här kan gälla på olika plan, i det personliga, i vår omgivning, i det stora sammanhanget i världspolitiken. Det du matar vinner.

Att kämpa mot ondskan är att skapa drömmar, är att visa på ett hopp. När Jesus kom så gjorde han det som behövdes för att det skulle bli möjligt, han tog all världens sorg och smärta på sig, han dog för vår skull för att vi skulle få möjlighet till ett nytt liv, få del av ett evigt liv, och få hjälp i vår kamp för det goda mot det onda.

För att kämpa mot innebär ju också att man kämpar för någonting. I bibeln har vi många berättelser om kampen mellan det goda och det onda. Mellan Gud och Satan, mellan ljus och mörker. I en av dagens texter i första kungaboken 18 möter vi profeten Elia som levde i en tid, då de flesta vände sig bort från Gud. Han fick Guds uppdrag att utmana alla dem som med kungaparet i spetsen istället för att tro på Gud trodde på fruktbarhetsguden Baal och dyrkade avgudar. Ibland när vi läser Bibelns skildringar är det som att Gud riktigt måste ta i med hårdhandskarna för att visa vem han är och på nytt få över

folket på sin sida. De har ju upprepade gånger lovat att följa Gud, men har lika ofta halkat in på sidospår och glömt bort det löfte de gett och istället följt andra gudar. I gamla testamentet är tron kollektiv, alla förväntas göra samma sak, även om det alltid finns enskilda som går sin egen väg. I Nya Testamentet är tron individuell, var och en har ett ansvar för vilka val man gör, det går inte att skylla på någon annan.

Elia som var ensam profet, utmanade folket: Hur länge ska ni hålla på så här och inte veta vilket ben ni ska stå på. Är det Herren som är Gud så följ Herren, är det Baal så följ honom. Och så gav han förslag på hur det skulle kunna bli tydligt. Låt Baals fyrahundra femtio profeter och jag som är ensam välja ut två ungtjurar och göra iordning dem, stapla ved men inte tända. Sedan anropar de Baal och jag Herren. Den som svarar med eld skall ni följa. Folket gick med på detta. Sedan följde det som i en kommentar kallas det mest humoristiska kapitlet i bibeln, om det inte varit för att det har en sådan grundton av allvar. De fyrahundra femtio Baals profeterna försökte på allt sätt att få elden att falla, och ju längre dagen gick ju mer försökte de, de skrek, de skuttade omkring, de skadade sig själva, de kom in i det som kallas profetisk extas, men inget hände. Elia hånade dem och man kan ju bara ana deras tillstånd efter en hel dag utan att lyckas.

När tiden för kvällsoffret närmade sig gjorde Elia iordning sin tjur. Han reste altaret som hade rivits ner under dagen, staplade ved och höll 12 krukor vatten över altaret, och i ett dike runtomkring. Mänskligt sett gick det inte att tända någon eld där. Men Elia bad: Låt det bli uppenbart att du är Gud i Israel. Då slog Herrens eld ner och förtärde offret och veden, stenarna och jorden och slickade upp vattnet i diket. Folket som såg vad som hände föll ner på sina ansikten och ropade: Det är Herren som är Gud.

Guds kraft visade sig på ett alldeles oväntat sätt, och gjorde att folket vände tillbaka till Gud igen. Och man måste beundra Elia som vågade göra detta, på tvärs emot allt han hade omkring sig, men han gjorde det på Guds befallning och därför fungerade det.

Att kämpa mot ondskan är att gå på Guds uppdrag, och det kan handla om många saker. Att som många hjälporganisationer gör stötta och hjälpa människor i andra länder, men också att i vår närhet

se och genomsåda det som är fel och orättfärdigt. Ibland kan det vara mycket lättare att engagera sig i det som är långt bort, för det kräver inte så mycket; det kan kosta på mer att göra det på hemmaplan.

Ibland skulle man önska att Gud skulle visa sin makt som han gjorde med Elia och Baalsprofeterna, att han skulle komma med sådan kraft att det inte skulle gå att ifrågasätta utan att man är tvungen att tro, men oftast verkar inte Gud på det sättet, utan han verkar mer i det tysta, i det vardagliga. Kanske i ett samtal runt en smörgås på härbärgets i kyrkan, i en gudstjänst där bibelordet blir levande och kan hjälpa vidare, i medmänsklighet med en uträckt hand till den som behöver det.

Gud har gjort sig beroende av oss människor och man kan verkligen känna sig liten inför allt detta. Dels därför att det är lite diffust, det är svårt att riktigt förstå vad det handlar om, dels därför att det kan kosta på lite grann, det kan störa den egna bekvämligheten. Och vem är jag att jag skulle kunna? Men tänk att Jesus har gjort det som behövs: Han dog för vår skull och besegrade därmed det ondas makt. Och den seger han vann, är också till hands för den som tror, inte som en rättighet utan som en möjlighet. För när det behövs finns kraften till hands. I en i sångerna i vår psalmbok sjunger vi: Seger, seger, härlig blodköpt seger, seger, seger, seger alla dar, Visst som Herren lever, segerkraft han giver och åt den som beder seger alla dar.

Och när vi ber kan vi få en tanke: gör det eller det, eller så kan något sammanhang bli tydligt och vi kan plötsligt se att det finns något vi kan göra, eller att något händer omkring oss som gör att vi måste agera. Som när någoni början av januari mötte en av stans hemlösa och bara kände: nu måste vi göra något och tag en del kontakter och på kvällen öppnades härbärgets i vår kyrka.

Var och en av oss har möjligheter, men det handlar också om att vi säger ja, jag vill även om jag inte riktigt förstår hur det ska gå till. Och då kan det ibland vara så att vi inte ens förstår att vi blir använda i Guds tjänst utan först långt senare kan inse det, och att de val vi gjorde då eller då visade sig få mer långtgående konsekvenser än vi just då förstått eller tänkt.

Gud vill använda oss och han ser också till att vi får den utrustning vi behöver. Han låter andens frukter växa fram genom vår närhet till Jesus, frukter som ger oss hjälp och kanske till och med ett skydd för oss: kärlek, glädje, frid, tålmod, mildhet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning.

Mot detta sätts det som kallas köttets gärningar: otukt, orenhet, liderlighet, avgudereri, trolldom, fiendskap, strider, ofördragsamhet, vrede, intriger, splittringar, kätterier, maktkamp, dryckenskap, utsvävningar och annat av samma slag.

Gud har också gett oss tillgång till sin vapenrustning, som både är ett skydd och en hjälp i den andliga kampen. Vi hörde om den i inledningsorden tidigare.. Nu vill jag citera "The Messengers" översättning:

Gud är stark och vill att ni ska vara starka. Så rusta er med allt Mästaren har gjort i ordning – välgjorda vapen av högsta kvalitet., Använd dem så att ni kan motstå alla Djävulens anslag. Detta är ingen vänskapsmatch som vi kan gå hem och glömma när den är över. Detta är allvar, en kamp på liv och död in i det sista mot Djävulen och hans änglar. Var redo. Motståndet är starkare än något ni rår på av egen kraft. Ta all hjälp ni kan få, alla vapen Gud erbjuder, så att ni fortfarande står på benen när det hela är över. Sanning, rättfärdighet, frid, tro och frälsning är inte bara ord. Ta dem i bruk. Ni kommer att behöva dem hela livet. Guds ord är ett livsnödvändigt vapen. Likaså är bönen en väsentlig del av detta krig. Be ihärdigt och ofta. Be för era bröder och systrar. Håll ögonen öppna. Hjälp varandra att hålla modet uppe så att ingen hamnar utanför eller hoppar av."

Avsluta med ytterligare några ord av Paulus i 1 och 2 Tim. *Sträva efter rättfärdighet, gudsfruktan, tro, kärlek, uthållighet och ödmjukhet. Kämpa trons goda kamp, sök vinna det eviga livet, om du har kallats till och för vars skull du har avlagt den rätta bekännelsen inför många vittnen. Jag påminner dig om att du ska blåsa liv i den nådegåva från Gud som finns hos dig. Ty Gud har inte gett oss modlöshetens ande utan kraftens, kärlekens och självbesinningens.*

AMEN